

lika u mišljenju, osjećanju; sukob.

dissentire (come *sentire*), *v. n.* biti drugoga mišljenja, ne pristati, ne pristajati na čije mišljenje; ne privoljeti, ne privoljavati.

disseppellire, *v. a.* *V. seppellire.*

disserrare (*dissérro*), *v. a.* otključati, otvoriti, otvarati.

dissertamento, *m.* *LEO.* rasprava (naučna); vježbanje, zadatak.

dissertare (*dissérto*), *v. a.* (lett.) na dugo raspravljati, raspravlјati (naučno). || *v. n.* prepripreti se; — *su qc.* opširno govoriti o nečem, dokazivati, ispitivati nešto.

dissertazione, *f.* (lett.) rasprava (naučna).

dissest-are (*dissésto*), *v. a.* remetiti, poremetiti, kvariti, pokvariti; uz nemiriti, uz nemirivati, smetati; — *gli affari*, zamrsiti poslove. || *-arsi*, *v. r.* poremetiti se, pobrkatiti se; pokvariti se; uz nemiriti se; uz nemirivati se; poremetiti svoje imovno stanje, zadužiti se.

dissésto, *m.* uz nemirivanje, smetanje (u poslu); poremećenost, poremećaj; uzdrmanje; nerod: (fig.) nezgodan, mučan položaj, nezgoda, muka; nestaćica novca, novčana oskudica; *éssere in* —, nemati novaca; *cader in* —, dopasti bijede, zapasti u bijedu, nevolju.

dissidènte, *m.* inomišljenik; (teol.) otpadnik, odmetnik, heretik.

dissidio (-di), *m.* rascjep, cijepanje, pocjepanost; razdor, nesloga; različnost mišljenja; nesporazum; *ésser in* — *con*, svadati se, gložiti se s nekim oko nečega.

dissigillamento, *m.* raspečaćenje.

dissigillare, *v. a.* otpečatiti, raspečatiti; il —, raspečaćenje.

dissillabo, *ag.* dvoslovčan, dvo-složan.

dissimilazione, *f.* (scient.) nesličnost, različnost.

dissimile, *ag.* nesličan, različan.

dissimilitudine, *f.* (p. u.) nesličnost, različnost; raznovrsnost.

dissimilare (*dissimulo*), *v. a.* e *v. n.* kriti, prikrivati; tajiti, za-tajiti.

dissimulatore, *m.* (=trice, f.) lice-mjer, pretvorica, himbenik.

dissimulazione, *f.* pretvaranje, pre-tvorstvo, dvoličnost.

dissipabile, *ag.* rasipan, koji može da rasiplje.

dissipabilità, *f.* rasipanje, rasipnost, dugo trošenje; neuredan, raskošan život; nepažnja, neurednost.

dissip-are (*dissipo*), *v. a.* rasturiti, rasturati, rastjerivati, rastjerati; rasipati, rasuti, pročerditi; *il sole dissipà le tenebre*, sunce raspršava tmine. || *=arsi*, *v. r.* raspršati se; rasturiti se; razići se; upropastiti se. || *Sinón.*: profondere, scialacquare, dilapidare, dispredere, sciupare.

dissipato, *ag.* neuredan; raskošan. || *Sinón.*: discolo, scapato, scapestrato.

dissipatore, *m.* (=trice, f.) rasipnik, raspikuća.

dissipazione, *f.* rasturanje (oblača); rasipanje, ludo trošenje; neuredan, raskošan život.

dissodamento, *m.* (agr.) krčenje, krčidba; krčevina, iskrčena zemlja.

dissolùbile, *ag.* (leg.) rastvorljiv.

dissolutezza, *f.* raspuštenost, ras-kalašenost; *vivere in* —, raz-vratno živjeti.

dissoluzione, *f.* razvratnost, ras-kalašenost, raspuštenost, razuzdanost.

dissolv-ere (*dissolvo*; perf. *dissolsi*. *dissolvi* e *dissolvetti*), *v. a.* rastvoriti, rastopiti; (med.) rastjerati, rasturiti; (un matrimonio) raskinuti, poništiti, razvesti brak. || *=ersi*, *v. r.* rastopiti se, rastvarati se, raspasti se; raskinuti se; (fig.) umrijeti.

dissomigliante, *ag.* nesličan, različan.

dissomiglianza, *f.* nesličnost, različnost.

dissomigliare e dissomigliarsi (co-me *somigliare*), *v. a.* ne biti sličan, razlikovati.

dissonanza, *f.* (mus.) disonanca, lažan akord; tonovi, glasovi koji vrijeđaju uho.

dissotterramento, *m.* vađenje, iskopavanje iz groba.

dissotterrare (*dissottérro*), *v. a.* iskapati, iskopavati; (fig.) pronaći, iznaći, otkriti.

dissuadere (*dissuado*), *v. n.* odvra-